

at gøre Statslaan; maa være forberedt paa, at Staten slipper ikke med en saa lav effektiv Renteydelse, som den før har kunnet slippe med, det ligger i hele den europæiske Udvikling.

Naar jeg ikke har lyttet til de Hensstillinger, som kom i Folketinget om at udstede Obligationer i mindre Poster end 200 Kr., ligger det deri, at jeg ikke som første Opgave havde det, man i England kalder at demokratisere Consols, ved denne Lejlighed at udstede Statsobligationer i saa smaa Poster, at de kunde finde Anbringelse hos ganske smaa Sparere. Det er ikke min Hovedopgave; mit Synspunkt er netop dette at faa dem anbragte paa faste Hænder. Saa sagde det ærede Medlem (Brandes), der talte sidst, at man behøvede ikke at gaa saa langt ned som til 200 Kr. Jo, forudsat, at ogsaa mindre Sparere i nogen Grad vilde søge disse Obligationer, hvad jeg ikke anser for udelukket, kan det være meget hensigtsmæssigt, at Beløbet kan udstedes i mindre Poster, saa at de kunne afpasses saa nøje som muligt til den Anbringelseshensigt, vedkommende Institut har.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) var den, der nærede størst Betænkelighed ved dette Forslag, jeg maa dog sige, at jeg synes, at han langt fra stillede sig uvilligt overfor det, han stillede endogsaa i Udsigt, at han under visse Eventualiteter vilde kunne støtte det, hvad jeg selvfølgelig takker det ærede Medlem for. Det ærede Medlem frygtede noget for, at et saadant indenlandsk Laan skulde komme til at konkurrere med et udenlandsk. Det er netop derfor, jeg har søgt saa stricte, som jeg har gjort det her, at indrette Laanet som indenlandsk, og det er derfor, at jeg har foreslaaet en saadan Anbringelse deraf, at det saa vidt muligt kom paa faste Hænder, saa at det ikke kom til at konkurrere. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at en saadan Konkurrence ikke vilde være heldig.

Det ærede Medlem mente ikke, man behøvede at gaa ud fra, at man hvert Aar skulde laane. Det gaar jeg egentlig heller ikke ud fra, jeg mener, det normale vil være, at man maa laane — det viser i hvert Fald Erfaringerne fra alle andre Lande, at det maa man gøre —, men der kan jo være saa gode Aar, at man ikke behøver det, og i saadanne gode Aar vil jeg mene, at man kan spare sig den Ulejlighed at indføre den Post paa Finansloven, at Finansministeren bemyndiges til at optage o. s. v., o. s. v. og afholde det hele ud af de løbende Indtægter. Det vilde jo være en smuk Maade, hvorpaa

man kunde styrke Statens Aktivbeholdning, og det skal man gøre saa vidt, man kan. Jeg tror dog ikke, at det bliver ret mange Aar, man vil være i Stand dertil.

At man kommer til at laane af flere Typer samtidig, er der ingen Ulykke i, det er ikke andet, end hvad vi allerede gøre, vi have allerede nu danske Statsobligationer af forskellige Typer og Kurser ved Siden af hinanden. Det er ganske heldigt, thi saa kan det kapitalanbringende Publikum vælge imellem dem, nogle holde mest af at løbe an paa den Gevinst, som Udtrækningen kan skaffe dem, andre foretrække den højere Rente og den mindre Udtrækningsgevinst. Gemytterne er jo saa forskellige, og der maa være noget for enhver Smag.

Hertil skal jeg indskrænke mine Bemærkninger. Jeg ser jo altsaa nu, at Forslaget vil komme i Udvalg, og jeg skal naturligvis være beredt til at give det ærede Udvalg alle Oplysninger.

Bramsen: Som jeg bemærkede i mit første Foredrag, vil der senere blive Lejlighed til at drøfte de Ting, den højtærede Minister nu har sagt os noget af, der er derfor ikke nu ved denne første Behandling Anledning til at komme yderligere ind paa Enkeltheder. Navnlig har jeg holdt mig ganske borte fra at tale om Udsigterne for disse Obligationer, deres Salg, deres Emissionskurs og deres Rente — det mener jeg er tekniske Ting, som først og fremmest maa overlades til den højtærede Finansminister selv at drøfte, men vi have ikke noget at indvende imod, at kommende Finansministre, som den højtærede Minister sagde, blive stillede mindre frit, end de hidtil have været. Efter de indvundne Resultater kan der jo være megen Grund til i den Henseende at foretage noget, og vi kunne kun paaskønne, at den højtærede Minister har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at Finansministrene bleve stillede noget mindre frit i Henseende til Kassebeholdningens og delvis ogsaa Reserverfondens Midler. Det har kun vort Bifald, men Lovforslaget gaar jo dog i den modsatte Retning, det vil den højtærede Minister ikke kunne bestride, det stiller kommende Ministre mere frit, end de hidtil have været stillede. Naar den højtærede Minister gør gældende, at naar der er givet Ministeren Bemyndigelse til ved Statslaan at optage de nødvendige Midler til Statens Bidrag i Anledning af Jernbaneloven, skulde det betyde, at han var mere frit stillet end i nærværende Forslag foreslaaet, saa kan jeg dog ikke